

Power to the people

Een studie naar de rol van geweld in de Black Panther Intercommunal News Service in relatie tot de collectieve identiteitsvorming door de Black Panther Party tussen 1967 en 1969

voorpagina *Black Panther Intercommunal News Service*, 17 februari 1969.

David Leenstra

5551919

d.s.leenstra@students.uu.nl

Scriptie Bachelor Geschiedenis GE3V14054

7780 woorden

19-01-2018

Rutger van der Hoeven

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Hoofdstuk I. Theoretisch raamwerk	6
Collective action frames	6
Violent imaginaries	8
Hoofdstuk II. Van slachtoffer naar revolutionair	10
Diagnostic frame: de zwarte Amerikaanse kolonie	11
Prognostic frame: revolutie	14
Hoofdstuk III. Geweld: bruggenbouwer en verdeler	17
‘Army of pigs’	18
Genocide en terreur	20
Conclusie	24
Bibliografie	27
Secundaire literatuur	27
Primaire literatuur	28

Samenvatting

Dit paper is een onderzoek naar de Black Panther Intercommunal News Service in de periode na de oprichting van de Black Panther Party in 1967. Deze partijkrant had een enorm bereik en speelde dus een significante rol in het beïnvloeden van de publieke opinie. Deze studie richt zich op het proces van identiteitsvorming en de rol die hierin voor de partijkrant was weggelegd. Aan de hand van theorieën over *framing* en *violent imaginaries* uit het *conflict studies* vakgebied, zal er beargumenteerd dat gewelddadige narratieven en beelden een belangrijke plaats innamen in de creatie en instandhouding van een collectieve identiteit.

‘The identity of the first man who threw a Molotov cocktail is not known by the masses, yet they respect and imitate his action. In the same way, the actions of the party will be imitated by the people - if the people respect these activities.’¹

Inleiding

In 1966 richtten Huey P. Newton en Bobby Seale de Black Panther Party for Self-Defence (BBP) op. Deze militante organisatie moest leiden tot verbetering van de situatie van de zwarte Amerikaanse bevolking. Revolutionairen zoals de in 1965 vermoorde activist Malcolm X en anti-koloniale strijders op het Afrikaanse continent dienden als inspiratiebron voor Newton en Seale om een beweging in de Verenigde Staten te starten.² De partij wist vanaf haar oprichting veel burgers op de been te brengen om in actie te komen tegen de onrechtvaardige behandeling van zwarte Amerikanen. Hoewel de partij streed voor gelijke rechten, was zij niet onomstreden. Drie jaar na de oprichting van de partij noemde FBI-directeur Edgar J. Hoover de Black Panther Party ‘de grootste bedreiging’ voor de interne veiligheid van Amerika.³ Vanaf de jaren ‘90 van de vorige eeuw werden de Black Panthers een steeds groter onderwerp van historisch onderzoek.

De bestaande literatuur omvat voor een groot deel algemene geschiedenissen van de beweging. Daarnaast is de ondermijning van de organisatie door de Amerikaanse staat genoeg onderzocht, bijvoorbeeld door Churchill en Vander Wall die in hun omvangrijke studie de FBI-operatie tegen de Panthers blootlegden.⁴ Zij toonden aan dat de Black Panthers slachtoffer waren van een grootschalige operatie van de overheid, waarbij kosten noch moeite werden gespaard om de partij in een kwaad daglicht te zetten. Ook is de partij in haar internationale context onderzocht, bijvoorbeeld door de

¹ Huey Newton, ‘The correct handling of a revolution’, BPINS, 4 mei 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2 (18 december 2017).

² Joshua Bloom en Waldo Martin, *Black against empire* (Los Angeles 2012) 66.

³ Ibidem, 3.

⁴ Ward Churchill en Jim VanderWall, *Agents of repression* (Cambridge 2008).

politicologen Michael Clemons en Charles Jones.⁵ In 2007 verscheen het boek *Framing the Black Panthers*, waarin historica Jane Rhodes de relatie tussen media en de Panthers analyseerde.⁶ Het meest complete werk over de Black Panther-beweging is wellicht het boek *Black Against Empire* van Joshua Bloom, een omvangrijke studie naar het politieke apparaat van de beweging door het afnemen van talloze interviews.⁷

Deze werken hebben aangetoond dat de Black Panthers bij lange na niet zo gewelddadig en gevaarlijk waren als Hoover had voorgespiegeld en eveneens dat de partij zich op veel opbouwende zaken richtte die niets met geweld te maken hadden, zoals het voorzien in huisvesting, zorg en onderwijs voor de achtergestelde bevolking. Toch lag aan de basis van de partij het doel om in verzet te komen en het regime omver te werpen door middel van een gewelddadige revolutie. Om deze reden is het interessant om de Black Panther Party vanuit een nieuw gezichtspunt te benaderen, namelijk aan de hand van collectieve actie-theorieën over gewelddadige activistische bewegingen.

Binnen het vakgebied van *conflict studies* is er tot op zekere hoogte overeenstemming over het idee dat bepaalde omstandigheden, zoals armoede of gebrek aan bepaalde voorzieningen, niet op zichzelf kunnen leiden tot het gebruik van geweld.⁸ Dergelijke omstandigheden dragen slechts bij aan een klimaat waarin mensen bereid kunnen zijn om geweld te gebruiken.⁹ Het vereist de betrokkenheid van politieke actoren om daadwerkelijk een groep mensen op de been te krijgen. Om de massa te mobiliseren, is het van belang dat er een collectieve identiteit wordt gecreëerd waarmee potentiële aanhangers zich verbonden gaan voelen. Gezien de grote populariteit van de Black Panthers, is het interessant om de identiteitspolitiek van de beweging en de rol van geweld hierin als onderwerp van studie te nemen.

Het doel van deze studie is niet het in kaart brengen van de ellendige situatie van de zwarte bevolking aan het eind van de jaren '60. Deze studie onderschrijft dat racisme in de Verenigde Staten ten tijde van de oprichting van de Black Panthers aan de orde van de dag was, net als het feit dat een deel van de Amerikaanse agenten excessief

⁵ Michael Clemons en Charles Jones, 'Global solidarity: The Black Panther party in the international arena', *New Political Science*, 21 (1999) 2, 177-203.

⁶ Jane Rhodes, *Framing the Black Panthers* (Chicago 2007).

⁷ Bloom, *Black against empire*.

⁸ Ingo W. Schröder, Ingo en Bettina Schmidt, 'Introduction: Violent Imaginaries and Violent Practices', in: *Anthropology of Violence and Conflict* (London 2001) 1-24, aldaar 10.

⁹ Ibidem.

geweld gebruikte tegen zwarte burgers. Deze studie is dan ook geen zoektocht naar de mate waarin de partijkrant leugens dan wel waarheden verspreidde.

Het doel van dit essay is om een antwoord te formuleren op de vraag welke plaats geweld innam in de vorming van een collectieve identiteit door de Black Panther Party tussen 1967 en 1969. Om deze vraag te beantwoorden zal de spreekbuis van de beweging worden bestudeerd: de *Black Panther Intercommunal New Service*. Deze partijkrant had een groot bereik en was dus van grote invloed op de publieke opinie van de lezersgroep. De inhoud hiervan zal worden bestudeerd aan de hand van diverse theorieën uit het vakgebied van *conflict studies*. Door het concept *framing* toe te passen op artikelen uit de partijkrant wordt vastgesteld hoe de collectieve identiteit die de partij wilde uitdragen eruit zag. Nadat deze identiteit is vastgesteld, zal door de lens van *violent imaginaries* aangetoond worden hoe bepaalde gewelddadige *narratives* en *inscriptions* deze identiteit versterkten en in stand hielden. Ik heb er voor gekozen in het onderzoek de Engelse termen *framing* en *violent imaginaries* aan te houden, aangezien de tekst van dit onderzoek nodeloos ingewikkeld of verwarrend zou kunnen worden als ik een vertaling zou proberen aan te munten. Er bestaan geen Nederlandse vertalingen die de juiste betekenis dragen.

De wetenschappelijke relevantie van deze studie is tweeledig. Ten eerste is er in de historiografie nog weinig aandacht besteed aan de inhoud van de *BPINS*. Het wordt tijd dat, gezien het grote bereik van de krant, hier meer aandacht aan wordt besteed. Daarnaast is de bedoeling om collectieve actietheorie een plaats te geven in het geschiedwetenschappelijk onderzoek, door een raamwerk te bieden waarmee sociale bewegingen uit het verleden kunnen worden geanalyseerd. Het reikt de historicus handvatten om gericht onderzoek te doen naar sociale bewegingen. Het onderzoek is dus in de eerste plaats een historiografische analyse van de partijkrant van de beweging, maar toont tegelijkertijd de waarde van collectieve actietheorie binnen geschiedwetenschappelijk onderzoek.

Ik maak de keuze om kranten uit de periode tussen 1967 en 1969 te bestuderen, omdat in deze beginfase van de beweging er snel aan populariteit gewonnen werd. In de loop van deze periode professionaliseerde de krant en kreeg hij een steeds groter bereik. Ondanks het gegeven dat identiteitsvorming niet uitsluitend plaatsvindt in de beginperiode van een beweging, kan deze fase wel als bepalend gezien worden voor de

populariteit van een beweging. De kranten die in dit onderzoek gebruikt worden, zijn geraadpleegd via Issuu. Dit is de grootste online databank van gepubliceerde kranten en tijdschriften. Hoewel enkele kranten uit de onderzoeksperiode niet online te vinden zijn, is de voorraad te bestuderen materiaal uitvoerig en representatief. Ten grondslag aan deze studie liggen vijftig exemplaren van de *BPINS* uit de periode tussen 25 april 1967 en 6 september 1969. Niet iedere editie zal in deze studie aan bod komen, maar de inhoud hiervan heeft wel meegewogen in de uitwerking van de analyse.

De indeling van dit essay is als volgt. Het eerste hoofdstuk dient als theoretisch raamwerk, waarin de begrippen *framing* en *violent imaginaries* worden uitgelegd. Deze concepten komen uit de sociale wetenschappen en worden gebruikt om onderzoek te doen naar activistische bewegingen. Het tweede hoofdstuk reconstrueert het frame en de collectieve identiteit die door middel van de *BPINS* gecreëerd werden. Het derde hoofdstuk bestaat uit een selectie *narratives* en *inscriptions* die bijdroegen aan de totstandkoming van die identiteit en zij laten zien welke rol geweld hierin speelde. Ter conclusie zal er een korte samenvatting worden gegeven van het onderzoek en zal er een antwoord geformuleerd worden op de hoofdvraag. Daarnaast zal met een kritische blik gereflecteerd worden op het onderzoek en zullen er enkele suggesties worden gedaan tot vervolgonderzoek.

Hoofdstuk I. Theoretisch raamwerk

Collective action frames

Binnen de theorieën over *violent collective action* bestaan er verschillende stromingen. Eén hiervan is de discursieve benadering. De kern hiervan is dat het gebruik van geweld mogelijk wordt gemaakt door de creatie en instandhouding van bepaalde verhalen. Discours wordt dus gezien als hulpstuk van sociale bewegingen om geweld te legitimeren. Dit discours wordt onbewust gevormd door sociale interacties binnen groeperingen, maar het wordt ook bewust gecreëerd door hun leiders. Door de focus te leggen op narratieven en beelden die aantonen dat mensen binnen een bepaalde groep verschillen van mensen buiten die groep, wordt een collectieve identiteit gecreëerd en versterkt.

Het eerste onderdeel van het theoretisch raamwerk betreft het concept *framing*, zoals het wordt gebruikt in relatie tot sociale bewegingen: ‘Collective action frames are action-oriented sets of beliefs and meanings that inspire and legitimate the activities and campaigns of a social movement organization.’¹⁰ Met andere woorden, deze *frames* omvatten het geheel aan ideeën van waaruit een beweging handelt. In studies naar sociale groeperingen kan dit aspect moeilijk genegeerd worden, aangezien *framing* door leiders gebruikt wordt om acties betekenis te geven en te legitimeren tegenover hun achterban. *Framing* wordt dus bewust door sociale bewegingen gebruikt om voor (potentiële) aanhangers een werkelijkheid te creëren, waarin een bepaald probleem moet worden opgelost. Het maken en het in stand houden van *collective action frames* zorgt ervoor dat potentiële aanhang gemotiveerd wordt om zich aan te sluiten en zich in te zetten voor de groep.¹¹ Op deze manier wordt er een collectieve identiteit ontwikkeld en uitgedragen.

Snow en Byrd onderscheiden verschillende soorten doelen van *framing*: *diagnostic*, *prognostic* en *motivational*.¹² *Diagnostic framing* richt zich, zoals de naam

¹⁰ Robert Benford en David Snow, ‘Framing processes and social movements: an overview and assessment’, *Annual Review of Sociology* 26 (2000) 1, 611-639, aldaar 614.

¹¹ David Snow en Scott Byrd, ‘Ideology, framing processes, and islamic terrorist movements’, *Mobilization: an international quarterly review* 12 (2007) 1, 119-136, aldaar 124.

¹² Snow, ‘Ideology, framing processes’, 124.

doet vermoeden, op het diagnostiseren van wat er mis is met de onderhavige situatie. Er wordt een probleem geformuleerd en hier wordt een schuldige voor aangewezen. Wat is er verkeerd? En door wie komt dat? *Diagnostic frames* geven antwoord op deze vragen.¹³ Het tweede doel van *framing* richt zich op het bieden van de gepaste oplossing. Dit wordt *prognostic framing* genoemd. Het *prognostic frame* beantwoordt de vraag hoe de situatie verbeterd kan worden.¹⁴ Het derde doel van *framing* is *motivational*. *Prognostic* en *diagnostic framing* zorgen voor het uitbreiden van de achterban, maar deze achterban moet ook geactiveerd worden om zich daadwerkelijk in te zetten voor de beweging. Door *motivational framing* voorzien leiders hun aanhang van redenen om in actie te komen.¹⁵

Om tot een heldere analyse te komen zal het *frame* dat de Black Panthers uitdroegen worden gereconstrueerd door het frame te ontleden in de eerste twee van de genoemde drie *framingsdoelen*. Het *motivational frame* zal achterwege worden gelaten, omdat dit het minst relevant is voor het proces van identiteitsvorming.

Frames komen tot stand door middel van *frame articulation* en *frame elaboration*. *Frame articulation* moet ervoor zorgen dat gebeurtenissen, ervaringen en ideologische opvattingen met elkaar samen lijken te hangen, terwijl *frame elaboration* op bepaalde opvattingen of gebeurtenissen de nadruk moet leggen om het bredere frame duidelijker naar de voorgrond te trekken.¹⁶

It is this weaving, this blending, this knitting or stitching together of strands of history, religious beliefs or ideology, conceptions of injustice, and selected events by movement and other sponsoring organizations that is the essence of the processes of frame articulation and elaboration.¹⁷

Kortom, *frame elaboration* en *articulation* zorgen ervoor dat alle componenten uit het frame samen een eenheid vormen.

¹³ Ibidem.

¹⁴ Ibidem, 125.

¹⁵ Ibidem.

¹⁶ Snow, 'Ideology, framing processes', 130.

¹⁷ Ibidem, 131.

Violent imaginaries

In de constructie van deze samenhang waar *frame elaboration* en *articulation* voor moeten zorgen, biedt het concept van *violent imaginaries* een belangrijk hulpmiddel. Door een discours te creëren waarin geweld een leidmotief is, wordt geweld genormaliseerd. Dit proces, de legitimering van geweld, wordt voltrokken door het gebruik van *violent imaginaries*, zoals beschreven door Schröder en Schmidt. Dit zijn de verhalen en beelden - die imaginair geweld bevatten - die gebruikt worden om in de eerste plaats het groepsgevoel te versterken en anderzijds geweld te legitimeren.¹⁸ Bewegingen proberen een wij-zij gevoel te creëren, door gedeeld leed en gedeelde waarden te benadrukken en te laten zien dat een andere partij voor het leed verantwoordelijk is. Om dit te bereiken worden ‘elements of history [...] decontextualized and reinterpreted as part of a communal legend of confrontation, creating an imaginary of internal solidarity and outside hostility’.¹⁹ Tevens zorgen zij voor de samenhang tussen de verschillende onderdelen uit het frame.

De auteurs maken onderscheid tussen drie soorten *imaginaries*. *Narratives* zijn de verhalen die groepen moeten herinneren aan leed en geweld dat hun is aangedaan in het verleden. Ook overwinningen en gebruik van geweld tegen de vijandelijke groep worden in *narratives* verheerlijkt. *Performances* zijn publieke optredens waarin de verschillen tussen de verschillende groepen extra worden benadrukt, waarin verzet of geweld meestal een rol speelt. Bewegingen maken strategisch gebruik van het publieke toneel om mensen zich te laten identificeren met hun doelen.²⁰ *Inscriptions*, tenslotte, zijn beelden in het culturele landschap die een gewelddadige boodschap hebben.²¹

Zoals gezegd, is het doel van het gebruiken van deze *imaginaries* de versterking van de gemeenschappelijke identiteit, waar de doelgroep zich mee verbonden moet gaan voelen. Door de partijkrant van de Black Panthers uit te pluizen en de *narratives* en *inscriptions* die hierin werden weergegeven bloot te leggen, wordt inzicht verschaft welke plaats geweld innam in het bevorderen van een groepsidentiteit.

¹⁸ Schröder, ‘Violent imaginaries’, 10.

¹⁹ Ibidem, 11.

²⁰ Todd Fuist, ‘The Dramatization of Beliefs, Values, and Allegiances: Ideological Performances Among Social Movement Groups and Religious Organizations’, *Journal of Social, Cultural and Political protest* 13 (2013) 4, 427-442, aldaar 428.

²¹ Schröder, ‘Violent imaginaries’, 10.

In het proces van identiteitsconstructie door middel van *violent imaginaries* zijn verschillende factoren van belang. Zo bevat het narratief meestal een duidelijke wij-zij tegenstelling. Om weerklank en herkenning te vinden, om te zorgen dat het aanspreekt, is er meestal sprake van een gedemoniseerde ‘ander’. Binnen het narratief is deze ‘ander’ de schuldige aan het leed van de groep. Daarnaast wordt iedere actie van de andere partij als vijandig en agressief beschouwd, waardoor zelfverdediging gelegitimeerd is. Tevens heerst het idee dat in de strijd die gaande is, ieder individu van belang is en meetelt, waarbij de strijd ook van belang is voor het welzijn van ieder individu.²²

Framing en *violent imaginaries* hebben direct met elkaar te maken. Het concept van *violent imaginaries* kan gezien worden als een onderdeel, of een vorm van *framing*. Het concept van *framing* an sich schiet tekort in onderzoek naar een partij die zich als gewelddadig profileert; aanvullend geeft de theorie van *violent imaginaries* gewelddadige verhalen en beelden een plaats in het proces van identiteitsvorming. Hoewel het een uiterst interessant onderdeel van de *imaginaries* is, zal dit essay voorbijgaan aan de publieke optredens van de Black Panthers. Deze optredens zijn immers moeilijk te bestuderen aan de hand van inhoud van de partijkrant.

²² Ibidem, 10-11.

Hoofdstuk II. Van slachtoffer naar revolutionair

Na de Tweede Wereldoorlog boekte de Civil Rights Movement progressie. De maatschappelijke segregatie tussen zwart en wit in veel zuidelijke staten, in 1890 vastgelegd door middel van de zogenaamde Jim Crow wetten, werd steeds meer ingeperkt.²³ Er heerste een klimaat waarin gevestigde burgerrechtenorganisaties als de NAACP, maar ook revolutionaire bewegingen als Nation of Islam (NoI) grote aantrekkingskracht hadden op de zwarte Amerikaanse bevolking. De moord op Malcolm X, een van de oud-leiders van de NoI, kwam symbool te staan voor de moeizame strijd voor gelijkheid van de burgerrechtenorganisaties.²⁴ Gevoed door de woede over deze moord en het gebrek aan vooruitgang, richtten Huey Newton en Bobby Seale in oktober 1966 de *Black Panther Party for Self Defense* op. Sinds de oprichting van de partij in Oakland groeide zij snel uit tot een van de belangrijkste burgerrechtenorganisaties van de Verenigde Staten. Onder het motto *all power to the people*, speelden de oprichters in op het leed en de discriminatie van de zwarte Amerikaanse bevolking. De partij won snel aan populariteit. Hierbij speelde de partijkrant een grote rol. Zoals oud-leider David Hilliard hierover schreef:

The Black Panther Intercommunal News Service grew to represent a physical item of hope, a totem representing possibility in the neighborhoods. Like traditional newspapers, no one discarded it. After a single read by an individual it was passed around, handed down from person to person, read and reread, referenced, argued over, debated, and recited. The papers were never trash. They were absorbed into the branches of the community like sunlight.²⁵

Vanaf 1968 professionaliseerde de partijkrant en werd het bereik steeds groter. Na verloop van tijd bestond de oplage van de krant uit meer dan 200.000 exemplaren per week. Vanuit de hele wereld waren er mensen op geabonneerd.²⁶ De krant was niet

²³ Bloom, *Black against empire*, 23.

²⁴ *Ibidem*, 28.

²⁵ David Hilliard, *The Black Panther: Intercommunal News Service 1967-1980* (New York 2007), 19.

²⁶ *Ibidem*, 11.

alleen een spreekbuis voor de achtergestelde bevolking, maar fungeerde ook als sociaal bindmiddel. Zoals in het theoretisch raamwerk is uitgelegd, viel er een identiteit te ontfemen aan het *frame* dat de partij door middel van de krant creëerde. Dit hoofdstuk zal deze identiteit blootleggen door het in de krant uitgedragen frame onder te verdelen in het *diagnostic* en *prognostic frame*.

Dat de Black Panthers zich bewust waren van hun rol als drijvende kracht blijkt uit het artikel 'The correct handling of a revolution' van leider Huey Newton dat in mei 1968 in de partijkrant verscheen: 'The main function of the party is to awaken the people and teach them the strategic method of resisting a power structure which is prepared not only to combat with massive brutality the people's resistance but to annihilate totally the Black population.'²⁷ In deze uitspraak lagen, zoals zal blijken, zowel elementen het *diagnostic* als *prognostic frame* verscholen.

Diagnostic frame: de zwarte Amerikaanse kolonie

De kranten gaven een duidelijke mening van wat er mis was met de toenmalige situatie. In iedere editie van Black Panthers Intercommunal News Service kon men de essentie hiervan terugvinden door de pagina met het *Ten Point Program* open te slaan. Deze *Ten Points* gaven de problemen en doelstellingen van de Black Panthers weer en bleven door de jaren heen vrijwel hetzelfde. Ze hadden betrekking op de rechten op onderwijs, huisvesting en vrijstelling van militaire dienst. Daarnaast eisten zij de vrijlating van (onterecht of onjuist berechte) zwarte Amerikanen uit gevangenschappen en een stop op het politiegeweld.²⁸

Al deze problematiek kwam uitgebreid aan bod in de kranten. De Amerikaanse samenleving was door en door racistisch en het regime heeft nooit geprobeerd daar iets aan te veranderen, schreef Huey Newton in de eerste uitgave van de krant op 15 mei 1967.²⁹ Er werden veel artikelen gewijd aan de slechte leefomstandigheden van de zwarte bevolking. De kern hiervan kwam bijvoorbeeld duidelijk naar voren in een artikel uit de krant uit november 1968 over de situatie in Oakland. 'Much of the housing

²⁷ Newton, 'Correct handling'. https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2 (18 december 2018).

²⁸ Huey Newton, 'Functional definition of politics', BPINS, 15 mei 1967.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2 (15 december 2017)

²⁹ Ibidem.

is broken down; many streets are not lit; [...] the schools are overcrowded and run like prisons', en het stuk ging verder over de armoede waarin de mensen leven, de werkloosheid, het racisme, het gebrek aan gezondheidszorg, de 'gestapo'-achtige manier van politieoptreden tegen de zwarte bevolking.³⁰ Een groot deel van de artikelen uit de kranten richtte zich op deze problemen. Kranten met voorpagina's met berichten als 'Racist [...] employee attempts to beat black youth with hammer', met artikelen over 'everyday life in the ghetto' karakteriseerden de krant in de beginfase.³¹ De edities uit het eerste jaar van de krant hielden zich bijna uitsluitend bezig met deze problematiek.

De aanwezigheid van racisme was een belangrijk onderdeel van het *frame* dat in de krant benadrukt werd. In de editie van 4 mei 1968 werd het racisme binnen de politie en de rechterlijke macht veroordeeld. Naar aanleiding van de arrestatie van leider Huey Newton, werd geschreven over de corrupte rechtsgang. Zwarte mensen zouden geen eerlijke berechting kunnen krijgen, bijvoorbeeld omdat er slechts blanke, bevooroordeelde mensen in de jury zaten.³² Daarnaast was het politiekorps van Oakland totaal rot. Agenten schonden de rechten van de zwarte bevolking, door de mensen zonder reden op te pakken, door hen te intimideren en mishandelen en zelfs te vermoorden.³³ Dit beeld van racistische agenten werd versterkt door verslagen van hoe Panther-leden behandeld werden door de politie. Hierin zeiden agenten bijvoorbeeld: 'I should shoot you with your own gun', of 'my gun can shoot too', terwijl een agent een pistool in iemands gezicht richtte. Onrecht en de discriminatie jegens de zwarte man liepen als rode draad door de krantenartikelen in de edities tot halverwege 1968.

Vanaf toen werd het *diagnostic frame* uitgebreid. Het ging zich meer richten op de diepere oorzaken die tot de inburgering van racisme en discriminatie hadden geleid. Al deze binnenlandse problematiek was te herleiden naar de Europese en Amerikaanse geschiedenis van imperialisme en slavernij. Een artikel van 2 november 1968 verwees naar deze geschiedenis. De zwarte man was geketend naar Amerika verscheept. De slaven werden afgebeeld en mentaal vernederd, puur ten behoeve van het kapitalisme.³⁴

³⁰ Bob Avaklan, 'Profile of the Big Crook, WM Knowland, BPINS, 16 november 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_12-14_1-23_nov_16_1968 (3 januari 2018)

³¹ Elijah Turner, 'Everyday life in the ghetto', BPINS, 20 juni 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_3 (3 januari 2018)

³² Ibidem.

³³ 'Panthers sue city of Oakland', BPINS, 4 mei 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2 (17 januari 2018)

³⁴

‘Instead of attempting to maintain the mental chains on black people, the oppressor has chosen to maintain its physical chains; racism, fascism and capitalism.’³⁵ Het fascisme, dat voortvloeide uit het kolonialisme, imperialisme en kapitalisme werden meer en meer benoemd als fundamentele onderdelen van het probleem.

De strijd van de zwarte Amerikaan werd getoond als onderdeel van een bredere beweging, waarin de Verenigde Staten een halt moesten worden toegeroepen. Het imperialisme en het kapitalisme hadden de slavernij tot gevolg gehad, waardoor de zwarte bevolking nog altijd achtergesteld was. Ook de zwarte bevolking in Amerika was gekoloniseerd, net zoals dat in bijvoorbeeld Afrikaanse landen het geval was. De strijd van de zwarte Amerikaanse bevolking werd geframed als onderdeel van de dekolonisatie, waarbij de onderdrukte zwarte bevolking bevrijd diende worden van de koloniale heerschappij, zoals dat ook in andere landen gebeurde.³⁶ Een belangrijk deel van het verhaal dat de partij uitdroeg was dat de zwarte Amerikanen niet het enige slachtoffer waren van de Amerikaanse dominantie.

De internationale focus van de beweging was duidelijk terug te vinden in nagenoeg iedere editie van de partijkrant na halverwege 1968. Ontwikkelingen in het buitenland werden vaker uitgelicht. Bijvoorbeeld in de uitgave van de partijkrant van 19 oktober 1968. Daarin viel op pagina drie al te lezen over Palestijnse guerrillastrijders, studentenopstanden in Mexico, steun voor de Black Panthers vanuit Cuba, vrijheidsstrijders in Mozambique en over de oorlog in Vietnam.³⁷ Regelmatig was de Vietnamoorlog een belangrijk nieuwsonderwerp, deze diende per slot van rekening als het voorbeeld van de Amerikaanse bemoeizucht met andere naties of volken. In al deze artikelen werd het imperialisme als oorzaak voor de ellende genoemd. Hetzelfde gold voor het gebruik van de boodschap van de Chinese leider Mao uit 1963, waarmee de krant in 1968 een dringend appèl deed op het gevoel van de lezer: ‘The evil system of colonialism and imperialism arose and thrived with the enslavement [...] and the trade of

³⁵ Melvin Whitaker, ‘Chained to the wall’, *BPINS*, 2 november 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_11 (17 januari 2018)

³⁶ James Wheaton, ‘Looking back’, *BPINS*, 23 januari 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_12-14_1-23_nov_16_1968 (4 januari 2018)

³⁷ *BPINS*, 3, 19 oktober 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (2 januari 2018)

Negroes, and it will surely come to its end with the complete emancipation of the Black people.’³⁸

Kortom, het grote probleem van Amerika voltrok zich dus niet alleen binnen, maar ook buiten de landsgrenzen. Het *diagnostic frame* richtte zich enerzijds op de ongelijkheid van de Amerikaanse zwarte bevolking en het racisme in de samenleving en het leed wat hierdoor ontstond, anderzijds maakte het door het internationale perspectief te belichten duidelijk welke diepgewortelde factoren hieraan ten grondslag lagen: het imperialisme, kapitalisme en het slavernijverleden. De Verenigde Staten konden niet langer de baas blijven spelen over de wereld. Het probleem beperkte zich dus niet tot de repressie van de zwarte Amerikaan, maar betrof de onderdrukking van een veel grotere groep.

Het laatste punt van het *Ten Point Program* beschreef de meest ambitieuze en idealistische oplossing voor het probleem: ‘A United Nations-supervised plebiscite to be held throughout the black colony in which only the black colonial subjects will be allowed to participate, for the purpose of determining the will of black people as to their national destiny.’³⁹ Het liefst zouden de Panthers dus stemmen over afscheiding van de Verenigde Staten om een eigen staat te creëren waarin zwarte Amerikanen hun heil zouden kunnen zoeken. Over deze nieuwe staat werd in de partijkranten verder nauwelijks gerept. De oplossing was helder, namelijk het voorbeeld volgen van de genoemde groepen in andere landen door een revolutie te starten.

Prognostic frame: revolutie

De basis van het *prognostic frame* was het idee dat de oplossing lag in een gewelddadige revolutie. Zoals Huey Newton in juni 1967 schreef: ‘The Black people in America are the only people who can free the world, loosen the yoke of colonialism and destroy the war machine.’⁴⁰ Zolang de Amerikaanse oorlogsmachine en bijbehorende industrie op volle toeren zou blijven draaien, zou er geen enkel land tegenop kunnen.

³⁸ ‘Chairman Mao’s great statement points out direction of struggle of the Black people in the United States, *BPINS*, 19 oktober 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (2 januari 2018)

³⁹ ‘What we want, what we believe in’, *BPINS*, 20 april 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_30_1-24_apr_20_1969 (4 januari 2018)

⁴⁰ Huey Newton, ‘In defense of self defense’, *BPINS*, 20 juni 1967.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_3 (4 januari 2018)

Daarom was het de taak van de zwarte bevolking om van binnenuit ‘het Amerikaanse monster’ te saboteren.⁴¹ De Verenigde Staten zouden immers niet elders een oorlog kunnen voeren als ze verwickeld waren in een burgeroorlog.⁴² ‘The oppressor must be harassed until his doom’.⁴³ Door artikelen te plaatsen waarin revolutie werd aangeprezen, werd de focus gelegd op de potentiële macht van het volk. ‘Now we are with our backs against the wall, and when panthers have been attacked like we have been attacked, they, like ourselves, must pick up the gun, the red book, and move against their oppressor. [...] We are not the revolution, the PEOPLE are.’⁴⁴ Onder de zinspreuk *all power to the people* werd de boodschap aan de Amerikaanse bevolking om de wapens op te pakken en ten strijde te trekken tegen het fascisme.

Hoewel het kapitalisme, imperialisme en kolonialisme in het vroegste stadium van de krant nog niet per se naar voren werden gebracht als de oorzaken voor de ellende, werd vanaf 1969 de oplossing nog uitsluitend gezocht in de omverwerping van de gevestigde orde door een socialistische revolutie. De Marxistische ideologie ging het *prognostic frame* van de organisatie beheersen, terwijl hier in de eerste fase van het bestaan van de partijkrant nog weinig aandacht voor was.

De oplossing voor zowel de interne als externe problematiek lag volgens de Panthers deels in het socialistische gedachtengoed. Vanaf 1969 begonnen de kranten een steeds duidelijker, rode kleur te bekennen. De Panthers schaarden zich achter het socialistische gedachtengoed van Mao Zedong en Ho Chi Minh en ze zetten zich dan ook fel af tegen het kapitalisme. Door een anti-Amerikaanse nieuwjaarsboodschap van Ho Chi Minh op de voorpagina af te drukken - waarin de communistische leider steun betuigde aan Amerikaanse opstandelingen - werd duidelijk tot uitdrukking gebracht dat er een verbinding was tussen de bevrijdingsstrijd van de Viet Cong in Vietnam en de strijd tegen de onderdrukking van de zwarte bevolking in de Verenigde Staten.⁴⁵

Revolutionaire ideologieën zoals het Maoïsme begonnen een steeds grotere rol te spelen in het *prognostic frame*. De partijkrant van 23 maart 1969 bevatte een

⁴¹ Ibidem.

⁴² Ibidem.

⁴³ Ibidem.

⁴⁴ Virgil Morrel, ‘Revolution’, *BPINS*, 12 oktober 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_8 (17 januari 2018)

⁴⁵ ‘President’s Ho Chi Minh’s New Year Message’, *BPINS*, 3 maart 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_24_1-20_mar_3_1969 (2 januari 2018)

uitgebreid katern over de socialistische revolutie in China en de kracht van de Maoïstische ideologie.⁴⁶ Door deze ontwikkelingen uitgebreid aan bod te laten komen, identificeerde de partij zich met de Chinese vrijheidsstrijders. Door het succes van de Chinese revolutionairen te belichten, liet zij zien dat het daadwerkelijk mogelijk was om het regime omver te werpen.

Dezelfde boodschap kwam naar voren in de *BPINS* van 17 februari 1969. De krant wijdde vijf pagina's aan de ontwikkelingen in Afrika. Er werd groots uitgepakt met een artikel over de anti-koloniale strijd op het Afrikaanse continent: 'the patriotic armed forces of Guinea (Bissau), Mozambique, Angola, the Congo [...] and Zimbabwe fought hundreds of battles with Portuguese colonial forces, [...] backed by the imperialism headed by the United States'.⁴⁷ Dit alles met brede steun van de lokale bevolking.⁴⁸ Door deze onderwerpen aan bod te laten komen, werd de lezer bewust gemaakt van het feit dat de BBP niet als enige partij rebelleerde tegen het Amerikaanse imperialisme of überhaupt tegen een heersende koloniale macht. De lezers konden zich identificeren met de vrijheidsstrijders elders, wat een soortgelijke revolutie in de Verenigde Staten mogelijk leek te maken.

Uit deze *diagnostic* en *prognostic frames* was een collectieve identiteit te herleiden. Eerst creëerde de partij een frame waarin onrecht en discriminatie de belangrijkste componenten waren. De zwarte burger was ernstig achtergesteld. Het onderwijs was slecht, evenals huisvesting en er was nauwelijks toegang tot zorg en op straat werd men geterroriseerd door de politie. De zwarte burger was slachtoffer van het Amerikaanse fascisme, dat zijn oorsprong vond in de Amerikaanse geschiedenis van kolonialisme en imperialisme en slavernij.⁴⁹ De Black Panthers *reframeden* deze 'slachtoffer'-identiteit vanaf 1968 als een identiteit die stond voor de kracht van de sterke, revolutionaire zwarte burger, die door mee te doen aan de revolutie voor verandering kon zorgen. De ideologie van het socialisme speelde hier een essentiële rol

⁴⁶ 'Armed with Mao's thought, the Chinese people are invincible', *BPINS*, 23 maart 1969. https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_27_1-24_mar_23_1969 (6 januari 2018).

⁴⁷ 'African patriotic armed struggle grows in strength', *BPINS*, 17 februari 1969. https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_23_1-24_feb_17_1969 (17 januari 2018)

⁴⁸ Ibidem.

⁴⁹ Big man, 'Pigs making last ditch stand: move to fascism', *BPINS*, 14 juni 1969. https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_8_1-22_jun_14_1969 (20 januari 2018)

in. Deze ideologie voorzag de bevolking namelijk van voorbeelden hoe in andere landen weerstand werd geboden aan een koloniale macht en hoe gelijkheid werd nagestreefd.

Hoofdstuk III. Geweld: bruggenbouwer en verdeler

Nu er is vastgesteld hoe de collectieve identiteit van de Black Panthers eruit zag, zullen in dit hoofdstuk de pijlen gericht worden op de *violent imaginaries* die de partij uitdroeg om deze identiteit te verharderen. Zoals duidelijk is gemaakt in het theoretisch raamwerk, hebben de *violent imaginaries* een verbindende functie tussen de verschillende onderdelen van het *frame*. Zij slaan een brug tussen het *diagnostic frame* - het probleem- en het *prognostic frame* - de utopie, de toekomst. Het fundamentele idee van de *violent imaginaries* is dat geweld ‘needs to be “imagined” to be carried out.’⁵⁰. Met andere woorden, leden van een groep moeten zich het gebruik van geweld voor kunnen stellen. Door gebruik te maken van bepaalde *narratives* en *inscriptions* waarin geweld een rol speelde, werd het idee om geweld daadwerkelijk in te zetten genormaliseerd. De krant speelde een grote rol in de schepping en verspreiding van *violent imaginaries*. Dit hoofdstuk zal laten zien welke gewelddadige verhalen en beelden de partij door middel van de krant uitdroeg, die meewerkten aan de versterking van collectieve identiteit.

De creatie en verharding van het beeld van een gemeenschappelijke vijand om een sterk wij-zij gevoel te ontwikkelen verliep deels automatisch. De scheiding in de samenleving tussen blank en zwart in de Amerikaanse samenleving was immers pijnlijk duidelijk, wat absoluut meespeelde in het gemak waarmee de partij zijn achterban wist te vergroten. Toch was de wij-zij sentiment in iedere *BPINS*-uitgave niet moeilijk om terug te vinden.

. In het artikel ‘Arm ourselves or harm ourselves’ van 4 mei 1968 stond een opsomming van ontwikkelingen in verschillende steden van het land.⁵¹ Deze ontwikkelingen hadden allemaal te maken met de bewapening van blanke mensen tegen de zwarte bevolking.⁵² Zo was er in Michigan gratis schiettraining voor blanken en was

⁵⁰ Schröder, ‘Violent imaginaries’, 9.

⁵¹ ‘Arm ourselves or harm ourselves’, *BPINS*, 4 mei 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2 (18 januari 2018)

⁵² *Ibidem*.

er in Detroit een collectief blanke mensen onder de naam 'Breakthrough' zichzelf gaan bewapenen.⁵³ Door dit soort berichtgeving ontstond er een vijandbeeld van blanke Amerikanen en werd het wij-zij gevoel dus versterkt. Boven dat zelfde artikel stond een foto van een blank, gewapend gezin met het bijschrift: 'White citizens are arming themselves all over the country and organizing their community not for self defense, but for the outright slaughter of innocent black citizens.'⁵⁴ Het is moeilijk te zeggen of de familie op de foto het inderdaad gemunt had op de zwarte bevolking, maar er bestaat een grote kans dat dit niet het geval was.

Het grootste onderdeel van het narratief waarin geweld een grote rol speelde had betrekking op het politiekorps.

'Army of pigs'

Geweld tegen Amerikaanse politieagenten werd in bijna iedere editie van de *BPINS* verheerlijkt. De Amerikaanse staat werd verpersoonlijkt door de racistische politie. Deze *pigs* schoten volgens het artikel van 15 mei 1967 met grote regelmaat zwarte Amerikanen neer. In deze editie werden naar aanleiding van de moord op een zwarte Amerikaanse jongen de zwarte Amerikanen en agenten apart van elkaar cynisch aangesproken; de ene groep kreeg instructie wat te doen bij onterechte aanhouding, de andere werd tot vijand van het volk verklaard en vergeleken met een kankergezweel.⁵⁵

Door agenten te vergelijken met varkens of dodelijke ziektes werden zij gedehumaniseerd, wat ervoor zorgde dat terugslaan met geweld een legitieme oplossing leek. Deze beesten waren immers begonnen. 'Our brothers were murdered, our women and children were viciously, unshamelessly, and unmercifully assaulted and beaten by this army of pigs', zo viel in 1968 te lezen na een inval in een van de kantoren van de partij.⁵⁶ Iedere uitgave van de krant bevatte een soortgelijke, herkenbare toon. Het leed van de zwarte Amerikaan en de aanstichter hiervan werden steeds weer benadrukt, waardoor eventueel begrip voor politieoptredens werd weggevaagd en de scheiding tussen dader en slachtoffer steeds werd aangescherpt. Op de voorkant van de *BPINS* van

⁵³ Ibidem.

⁵⁴ Ibidem.

⁵⁵ Huey Newton, 'To Cops', *BPINS*, 15 mei 1967.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2 (19 december 2017)

⁵⁶ Barnette, 'Pigs plotted murder', *BPINS*, 7 september 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_5 (19 december 2017)

11 mei 1969 stond een foto van een dode agent afgedrukt met het bijschrift ‘One pig dead, one pig wounded. Brown brothers beat the heat!’.⁵⁷ De daders ‘defended themselves from the racist gestapo pig’, en de agent in kwestie ‘received his just reward with a big hole in his chest.’⁵⁸ Zelfverdediging werd hier gebruikt om het geweld te legitimeren, zoals kenmerkend voor een *violent imaginary*. Er werd actief opgeroepen om geweld te gebruiken tegen agenten:

Brothers and Sisters, it is time to intensify the struggle. Hunting season will soon be upon us. [...] You will need a rifle with enough killing force to knock the pig out of his shoes at a distance of three or more blocks [...] Remember armed with the correct ideology and weapons you will never return from the hunt without a good pig. The only good pig is a dead pig!⁵⁹

Ook violent imaginaries in de vorm van *inscriptions* binnen dit thema waren in veelvoud terug te vinden in de krant. De foto van de dode agent op de voorkant is hier een goed voorbeeld van, maar interessanter is het enorme aantal spotprenten dat de Panthers via hun krant verspreidden. De thematiek van deze prenten was weinig gevarieerd. Ter illustratie: van de 32 spotprenten die verschenen in de eerste vier edities van de krant in het jaar 1969, ging het in 22 gevallen om afbeeldingen waarin vooral agenten als varkens waren getekend. In deze cartoons werden de agenten voornamelijk mishandeld of vermoord door leden van de Black Panthers, of vice versa.

Hoewel de Black Panthers in de praktijk weinig geweld (tegen agenten) gebruikten, was het denkbeeldig geweld in de vorm van *violent imaginaries*, een belangrijk onderdeel van de beeldvorming. Het afbeelden van agenten als varkens droeg bij aan de legitimatie van geweld op twee manieren. Ten eerste werd het gevoel van een superieure ‘wij’ tegenover een inferieure ‘zij’ hierdoor versterkt. De afbeeldingen lieten immers een duidelijk verschil zien tussen de pigs als ‘A low natured beast that has no regard for the law, justice, or the rights of the people’, en de zwarte bevolking die zich

⁵⁷ Voorpagina, *BPINS*, 11 mei 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_3_1-24_may_11_1969 (8 januari 2018)

⁵⁸ ‘Revolutionary heroes’, *BPINS*, 11 mei 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_3_1-24_may_11_1969 (8 januari 2018)

⁵⁹ Randy Williams, ‘Tis the season’, *BPINS*, 5 oktober 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_extra (15 januari 2018)

inzette om tegen dit onrecht te strijden.⁶⁰ Dit is duidelijk terug te zien in een spotprent waarin een jonge zwarte jongen wordt mishandeld door twee varkens, terwijl een gewapende groep Panthers klaar staat om in te grijpen. Ten tweede, daarop aansluitend, speelde het aspect van dehumanisering een belangrijke rol. Door agenten te reduceren tot dier werd geweld wellicht eerder gerechtvaardigd, aangezien men neer kon kijken op dieren, de agenten zich daadwerkelijk beestachtig gedroegen. Dit beeld liet zien dat agenten wezenlijk anders waren dan de Panthers zelf en hun aanhangers. Deze afbeeldingen versterkten het narratief waarin het gebruik van geweld als zelfverdediging gelegitimeerd was, als reactie op het racistische politiegeweld.

Genocide en terreur

Dit beeld van de noodzaak voor iedere zwarte Amerikaan om zich te verdedigen werd vanaf het begin al in een breder perspectief getrokken. In een artikel van 16 mei 1967 rekende Huey Newton af met de Amerikaanse geschiedenis van onderdrukking. Hij benadrukte dat de Verenigde Staten historisch gezien maar één beleid hadden daar waar het ging om niet-blanke mensen: repressie, terrorisme en genocide.⁶¹ Na de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki, na de uitroeiing van de Indianen, het lynchen van duizenden zwarte mensen en de slachtpartijen in Vietnam, kon er niet anders dan worden geconcludeerd dat de concentratiekampen voor Japanse Amerikanen tijdens de Tweede Wereldoorlog nu gebruikt zouden worden om de zwarte bevolking in op te sluiten.⁶² Dit narratief, waarin werd teruggegrepen op de Amerikaanse geschiedenis van geweld en terreur, speelde een belangrijke rol in de beeldvorming van de Panthers. De weergave van het gebruik van geweld in het verleden door de Amerikanen tegen bijvoorbeeld de Indianen of Japan waren *narratives* die fungeerden als *violent imaginaries*, omdat het ontstane leed door Amerikaans geweld uitgelicht. Hiermee werd de suggestie gewekt dat de zwarte Amerikaanse bevolking hetzelfde kon overkomen.

⁶⁰ 'What is a pig?', *BPINS*, 28 september 1968.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_7 (12 januari 2018)

⁶¹ Huey Newton, 'Functional definition of politics', *BPINS*, 15 mei 1967.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2 (15 december 2017)

⁶² *Ibidem*.

Het afschilderen van de Verenigde Staten als fascistisch land droeg sterk bij aan het beeld dat de Panthers wilden creëren. Een artikel uit de krant van 19 oktober 1968 liet de lezer zien wat er zou gebeuren als er niets aan de situatie veranderde:

In Nazi-Germany, the people were cautioned repeatedly to unite before it was too late. The Jews turned a deaf ear to the voice that sought to join them together and it was not long before six millions more were murdered and placed in huge shallow graves.⁶³

De overheid zou al bezig zijn met de structurele uitroeiing van de zwarte bevolking. De schrijver maakte duidelijk dat er iets moest gebeuren om dit tegen te gaan, anders wachtte de zwarte bevolking hetzelfde lot als de Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog.⁶⁴

Het was een typisch voorbeeld van een *violent imaginary*: er werd een duidelijk vijandbeeld gecreëerd van de Verenigde Staten door te veronderstellen dat zij tot een zelfde soort massamoord in staat waren als nazi-Duitsland. Daarnaast werd de inzet van iedere zwarte burger verwacht om deze ramp te voorkomen, zoals ook kenmerkend is voor een *imaginary*. Dit gewelddadige narratief, waarin de parallel met Duitsland tijdens de Tweede Wereldoorlog werd getrokken, was een veelvoorkomend hulpmiddel om mensen voor de partij te winnen.

Soortgelijke parallellen waren in bijna iedere editie van de krant terug te vinden. Het vroegste *Ten Point Program* vergeleek de situatie van de zwarte bevolking al met die van de Joden.⁶⁵ In het verhaal over de moord op drie Panther-leden werden de politiepraktijken vergeleken met Duitsland tijdens de Tweede Wereldoorlog: “Law and Order” and “Support your local pigs”. Let me remember you that Hitler had similar slogans when he intended to exterminate the Jews. [...] we are resisting genocide.⁶⁶ Hitlers Derde Rijk werd uiteraard gezien als een groot kwaad, dus de vergelijking tussen Verenigde Staten en de nazi's was een krachtige manier om Amerika in een kwaad daglicht te zetten. Door steeds hiernaar te verwijzen, werd aan de lezer duidelijk

⁶³ Kitamba Chuma, 'A message to the Ghetto', *BPINS*, 19 oktober 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (18 januari 2018)

⁶⁴ Ibidem.

⁶⁵ 'Ten Point Program', *BPINS*, 15 mei 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2

⁶⁶ Rodney Barnette, 'Pigs plotted murder of L.A. Panthers', *BPINS*, 7 september 1968
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_5 (7 januari 2018)

gemaakt dat de Amerikaanse regering dezelfde praktijken uitoefende als nazi-Duitsland, waardoor geweld tegen deze bezetter gelegitimeerd was. ‘Why did the Jews allow themselves to be led to the slaughterhouse like sheep? [...] The Jews never defended themselves, never revolted. [...] If those six millions Jews were armed I doubt if they would have perished so easily.’⁶⁷ Door dit artikel wordt sterk nadruk gelegd op de noodzaak om in actie te komen.

Ook in *inscriptions* werden de vergelijkingen met nazi-Duitsland niet geschuwd. Op de achterpagina van de *BPINS* van 12 juli 1969 stond een foto van een groep poserende blanke mannen, met op de voorgrond een zwarte man wiens lichaam verbrand werd op de brandstapel na een lynchpartij.⁶⁸ Boven de foto stonden de letters ‘U.S.A.’ die een hakenkruis veranderen. Hoe verschrikkelijk de gebeurtenis op deze foto ook was, er werd in de krant niet vermeld dat de foto uit 1919 stamde.⁶⁹ Het trekken van deze parallel, tussen enerzijds het Amerika waarin lynchpartijen geen uitzondering waren, en anderzijds de Holocaust, zorgde voor een krachtig beeld, dat, zoals violent imaginaries behoren te doen, de lezer indringend herinnerde aan het leed dat de groep waarmee hij zich identificeerde in het verleden was aangedaan.

De volgende editie, van 24 juli 1969, bevatte wederom een gruwelijke foto uit dezelfde tijd als de vorige, waarop te zien is hoe twee zwarte mannen opgehangen zijn aan een boom.⁷⁰ Deze foto was zonder context geplaatst naast een artikel over de genocide gericht op de zwarte bevolking die zich aan het afspelen was, en een artikel over het Amerikaanse fascisme en de brede steun van veel Amerikanen voor Hitler.⁷¹ De achterkant van deze uitgave bestond uit een spotprent met daarop een agent in de vorm van een varken, op zijn helm stond ‘fascist’, hij stond voor een groot hakenkruis en boven hem was ‘Sieg Heil’ geschreven.⁷² Een andere spotprent toonde met drie

⁶⁷ Michael Hill, ‘The Anatomy of Extermination’, *BPINS*, 6 april 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_29_1-24_apr_6_1969 (7 januari 2018)

⁶⁸ *BPINS*, 12 juli 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

⁶⁹ Orville Menard, ‘Lest We Forget: The Lynching of Will Brown, Omaha’s 1919 Race Riot’, *Nebraska History* 91 (2010) 152-165, aldaar 155.

⁷⁰ *BPINS*, 24 juli 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

⁷¹ Chaka, ‘Genocide’, *BPINS*, 24 juli 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

⁷² Blood Brother, ‘Sieg Heil’, *BPINS*, 24 juli 1969.

https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

varkens, waaronder president Nixon, die een hakenkruis met het bijschrift 'Law and order' aanbidden, waarmee de zittende overheid direct aan de nazi's gelinkt werd.⁷³

Zoals eerder beschreven worden voorbeelden van *violent imaginaries* gekenmerkt doordat delen van de geschiedenis uit hun verband worden gehaald en als puzzel opnieuw in elkaar worden gezet ter versterking van het groepsgevoel van het collectief. Dat is in dit geval duidelijk zichtbaar. Iedere editie van de krant bevatte pagina's met daarop tekeningen van wapens of foto's van gewapende Pantherleden. Leider Huey Newton werd vrijwel in iedere editie afgebeeld met een wapen in zijn hand. Ook bevatten veel kranten postermateriaal, wat de lezer kon uitknippen en opplakken. Wederom met gewapende Pantherleden.⁷⁴

⁷³ Emory, 'Law and order', *BPINS*, 19 oktober 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (18 januari 2018)

⁷⁴ 'Revolutionary posters', *BPINS*, 28 september 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_7 (15 januari 2018)

Conclusie

De hoofdvraag die ten grondslag aan deze studie lag luidt: welke rol speelde geweld in de vorming van een collectieve identiteit door de Black Panther Party tussen 1967 en 1969? Om deze vraag te beantwoorden heeft dit onderzoek gepoogd een brug te slaan tussen de geschiedwetenschap en sociale theorie. Door de inhoud van de *Black Panther Intercommunal News Service* te analyseren aan de hand van van verschillende theorieën uit het vakgebied van *conflict studies*, heeft deze studie een bijdrage geleverd aan de literatuur over het proces van collectieve identiteitsvorming binnen activistische bewegingen.

Het eerste hoofdstuk heeft als theoretisch kader de concepten *framing* en *violent imaginaries* geïntroduceerd. Hierin is vastgesteld hoe zij in relatie tot identiteitsvorming kunnen worden bestudeerd en hoe zij zich tot elkaar verhouden. Het tweede hoofdstuk omvatte de uitwerking van het *diagnostic* en *prognostic frame*, dat werd vastgesteld op basis van artikelen uit de partijkrant. Aanvankelijk waren de artikelen gericht op het weergeven van de miserabele situatie waarin de Amerikaanse zwarte bevolking verkeerde. Halverwege 1968 werd de aandacht verlegd naar de oorzaken hiervan, namelijk het imperialisme, de slavernij en het kapitalisme. Deze systemen lagen volgens de krant ten grondslag aan de racistische, fascistische samenleving die de Verenigde Staten toen was. Het *prognostic frame*, de oplossing was te vinden in het omverwerpen van de macht. Een volksoptocht zou leiden tot de verbetering van de situatie. Om dit kracht bij te zetten werd er veel verwezen naar vrijheidsstrijders in andere landen en revoluties die zich daar voltrokken. Met name het socialistische gedachtegoed werd aanbevolen als medicijn tegen het kapitalistische, racistische regime. De collectieve identiteit die hieruit voortvloeyde maakte een ommeezwaai. De partij bood een alternatief voor de slachtofferpositie waarin de zwarte Amerikaan gevangen zat. Door zich aan te sluiten bij de *Black Panther Party* kon men onderdeel worden van een revolutionaire machine die voor ingrijpende veranderingen zou kunnen zorgen. Ten slotte is in het derde hoofdstuk gefocust op een selectie *violent imaginaries* die kenmerkend waren voor de *BPINS*. Twee narratieven waren leidend. Ten eerste de herinnering aan het

gebruik van geweld door de politie tegen de zwarte burger, met daarnaast de aanmoediging van geweld tegen de politie door zwarte burgers. Ten tweede, het narratief waarin de lezer werd herinnerd aan het geweld dat de Verenigde Staten in het verleden gebruikt had. Hierbij speelde de vergelijking tussen de Verenigde Staten en nazi-Duitsland een grote rol. In deze *imaginaries* werd het gebruik van geweld als onvermijdelijk voorgesteld, aangezien de zwarte Amerikaanse bevolking afgeslacht zou worden als zij niet in opstand kwam.

De rol van geweld binnen het proces van collectieve identiteitsvorming door de *Black Panthers* is interessant en paradoxaal. Zoals in de inleiding is gezegd, is Hoovers uitspraak dat de beweging gevaarlijk en gewelddadig was achterhaald; er zijn in werkelijkheid weinig gevallen bekend waarin excessief geweld is gebruikt uit naam van de Black Panthers. Aan de andere kant wekte de partijkrant een volledig andere indruk. In de *BPINS* was geweld immers een leidend thema. Het speelde een duale rol. Enerzijds werd de Amerikaanse agressie verafschuwd en werden de Verenigde Staten neergezet als fascistisch. Aan de andere kant was dit juist hetgeen wat geweld tegen de Amerikaanse staat en politiemacht legitimeerde. Op basis van de analyse van de krant valt te concluderen dat de *Black Panthers* hun identiteit voor een groot deel ontleenden aan deze gewelddadige narratieven, welke een verbindende functie tussen de frames vervulden. De herinnering aan de Amerikaanse onderdrukking waar de zwarte bevolking slachtoffer van was geweest, zorgde voor de verdeling tussen een duidelijke wij en zij. De vergelijking tussen de contemporaine Verenigde Staten en nazi-Duitsland droegen sterk bij aan de legitimering om het regime omver te werpen, wat aanstuurde op de vorming van een collectieve identiteit gekenmerkt door het revolutionaire karakter. De *diagnostic* en *prognostic frames* werden gekenmerkt door, en met elkaar verbonden door geweld: Er werd structureel geweld tegen de zwarte bevolking gebruikt, dit kon opgelost worden door zelf over te gaan op geweld.

Tijdens dit onderzoek is er enkel aandacht besteed aan kranten uit de eerste drie jaar van het bestaan van de *Black Panther Party*. Daarnaast is niet iedere krant uit deze periode meegenomen in het onderzoek. Onder de kranten die wel aan bod zijn gekomen in het onderzoek, is een selectie gemaakt uit alle beschikbare artikelen. Ook dit essay kan gezien worden als narratief, geconstrueerd op basis van een selectie van artikelen. Ook moet er bedachtzaam worden omgegaan met het gegeven dat identiteitsvorming is

een ontwikkeling die onderhevig is aan verschillende factoren. Niet alleen de partij die een bepaalde identiteit wil creëren beheerst dit proces. Omdat het geheel van actoren en factoren die van invloed zijn op de creatie van een identiteit niet in een werkstuk te omvatten is, is in dit paper voorbij gegaan aan deze complexiteit door slechts te kijken naar de manier waarop een bepaalde collectieve identiteit te destilleren valt door het analyseren van artikelen, de inhoud en het taalgebruik van een krant.

Tot slot wil ik een aantal suggesties doen tot vervolgonderzoek. Dit paper heeft zich slechts gericht op een klein deel van de grote berg aan beschikbaar materiaal. Het onderzoek zou kunnen worden voortgezet door, met betrekking tot de periode die dit paper bestrijkt, een diepergaande analyse van het taalgebruik en het discours te maken.

De *BPINS* werd tot 1980 uitgegeven, er liggen dus nog vele jaargangen te wachten om bestudeerd te worden. Zijn er opnieuw ideologische veranderingen te constateren?

Een andere mogelijkheid is om een uitgebreider onderzoek te doen naar het leiderschap van de partij, bijvoorbeeld door de boeken van verschillende leiders te bestuderen. Ook is het interessant de *Black Panther Party* aan een vergelijkend onderzoek te onderwerpen, waarbij zij vergeleken kan worden met andere burgerrechtenorganisaties uit dezelfde periode.

Bibliografie

Secundaire literatuur

Benford, Robert en David Snow, 'Framing processes and social movements: an overview and assessment', *Annual Review of Sociology* 26 (2000) 1, 611-639.

Bloom, Joshua en Waldo Martin, *Black against empire* (Los Angeles 2012).

Churchill, Ward en Jim VanderWall, *Agents of repression* (Cambridge 2008).

Clemons, Michael en Charles Jones, 'Global solidarity: The Black Panther party in the international arena', *New Political Science*, 21 (1999) 2, 177-203.

Fuist, Todd, 'The Dramatization of Beliefs, Values, and Allegiances: Ideological Performances Among Social Movement Groups and Religious Organizations', *Journal of Social, Cultural and Political protest* 13 (2013) 4, 427-442.

Hilliard, David. *The Black panther: intercommunal news service* (New York 2007).

Menard, Orville, 'Lest We Forget: The Lynching of Will Brown, Omaha's 1919 Race Riot', *Nebraska History* 91 (2010) 152-165.

Rhodes, Jane, *Framing the Black Panthers* (Chicago 2017).

Schröder, Ingo W en Bettina Schmidt, 'Introduction: Violent Imaginaries and Violent Practices', in: *Anthropology of Violence and Conflict* (London 2001) 1-24.

Snow, David en Scott Byrd, 'Ideology, framing processes, and islamic terrorist movements', *Mobilization: an international quarterly review* 12 (2007) 1, 119-136.

Primaire literatuur

'Armed with Mao's thought, the Chinese people are invincible', *BPINS*, 23 maart 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/02_no_27_1-24_mar_23_1969 (6 januari 2018).

Avaklan, Bob, 'Profile of the Big Crook, WM Knowland', *BPINS*, 16 november 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/02_no_12-14_1-23_nov_16_1968 (3 januari 2018)

Barnette, Rodney, 'Pigs plotted murder on L.A. Panthers', *BPINS*, 7 september 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_5 (19 december 2017)

Blood Brother, 'Sieg Heil', *BPINS*, 24 juli 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

BPINS, 11 mei 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/03_no_3_1-24_may_11_1969 (8 januari 2018)

BPINS, 12 juli 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

Chaka, 'Genocide', *BPINS*, 24 juli 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/03_no_12_1-24_jul_12_1969 (14 januari 2018)

'Chairman Mao's great statement points out direction of struggle of the Black people in the United States, *BPINS*, 19 oktober 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (2 januari 2018)

Emory, 'Law and order', *BPINS*, 19 oktober 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_9 (18 januari 2018)

Hill, Michael, 'The Anatomy of Extermination', *BPINS*, 6 april 1969.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/02_no_29_1-24_apr_6_1969 (7 januari 2018)

Morrel, Virgil, 'Revolution', *BPINS*, 12 oktober 1968.
https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_8 (17 januari 2018)

Newton, Huey, 'In defense of self defense', *BPINS*, 20 juni 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_3 (4 januari 2018)

Newton, Huey 'Functional definition of politics', *BPINS*, 15 mei 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2 (15 december 2017)

Newton, Huey, 'The correct handling of a revolution', *BPINS*, 4 mei 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2 (18 december 2017).

Newton, Huey, 'To Cops', *BPINS*, 15 mei 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_2 (19 december 2017)

'Panthers sue city of Oakland', *BPINS*, 4 mei 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_2

'President's Ho Chi Minh's New Year Message', *BPINS*, 3 maart 1969.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_24_1-20_mar_3_1969 (2 januari 2018)

'Revolutionary heroes', *BPINS*, 11 mei 1969.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/03_no_3_1-24_may_11_1969 (8 januari 2018)

'Revolutionary posters', *BPINS*, 28 september 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_7 (15 januari 2018)

Turner, Elijah, 'Everyday life in the ghetto', *BPINS*, 20 juni 1967.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1967_-_issue_3 (3 januari 2018).

'What is a pig?', *BPINS*, 28 september 1968.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_issue_7 (12 januari 2018)

'What we want, what we believe in', *BPINS*, 20 april 1969.
https://issuu.com/basicnewsarchives/docs/02_no_30_1-24_apr_20_1969 (4 januari 2018)

Wheaton, James, 'Looking back', *BPINS*, 23 januari 1969

https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/02_no_12-14_1-23_nov_16_1968 (3 januari 2018)

Williams, Randy, 'Tis the season', *BPINS*, 5 oktober 1968.

https://issuu.com/basicsnewsarchives/docs/copy_of_1968_-_extra (15 januari 2018)